

ΓΙΑΤΙ ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΑΒΑΤΑΡ;

*ΚΑΛΙΕΡΓΗΣΤΕ ΕΝΤΟΝΗ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ,
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΑΤΜΑΤΩΣΕΤΕ*

Το σώμα είναι ναός και ένοικος είναι ο Θεός (*Deho Devalaya Proktho Jivo Deva Sanathana*). Το Ανώτατο Αιώνιο Ον διαμένει στον ναό του ανθρώπινου σώματος. Όλοι οι Αβατάρ προσλαμβάνουν ανθρώπινη μορφή, καθώς το ανθρώπινο σώμα είναι πολύ ιερό.

Στην Μπάγκαβαντ Γκίτα, ο Σρι Κρίσνα δηλώνει ότι μέσα στον άνθρωπο είναι ο Ίδιος σαν δύναμη της διακριτικής ικανότητας, σαν διάνοια (Μπούντι). Ο άνθρωπος δεν μπορεί να πετύχει μεγαλοψυχία, ακόμα και αν αποκτήσει τον πλούτο όλου του κόσμου. Είναι η διάνοιά του που τον κάνει υψηλόφρονα. Αυτός που δεν κάνει χρήση της διακριτικής του ικανότητας, δεν είναι καλύτερος από πουλιά ή κτήνη. Ο Θεός «κατεβαίνει» σαν Αβατάρ για να εξυψώσει τον άνθρωπο σε ανώτερο πνευματικό επίπεδο. Η λέξη «Αβατάρ» σημαίνει «κάθοδος». Γίνεται όπως μία μητέρα σκύβει για να σηκώσει το παιδί της, με σκοπό να το χαϊδολογήσει και φροντίσει. Ο Θεός κατεβαίνει σε ανθρώπινο επίπεδο για να ανυψώσει πνευματικά τον άνθρωπο, ο οποίος παγιδεύεται στα δίχτυα των μικρο-επιθυμιών και ασήμαντων επιδιώξεων. Τον διδάσκει με ποιο τρόπο μπορεί να θεοποιηθεί. Αυτή είναι η διδασκαλία της Μπάγκαβαντ Γκίτα, της Βίβλου, αλλά και άλλων ιερών γραφών. Οι ιερές γραφές δεν μπορούν, από μόνες τους, να λυτρώσουν τον άνθρωπο. Υπηρετούν μόνο σαν οδοδείκτες. Δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει ο άνθρωπος, για να συνειδητοποιήσει την Θεότητα.

Τα Ιερά Προσκυνήματα δεν Εξαλείφουν τις Αμαρτίες σας

Όλοι οι Αβατάρ είναι Ενσαρκώσεις Θεού σε πλήρη δόξα (Πουρναβατάρ), κι έχουν όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Θεότητας. Όμως, οι ιερές γραφές θεωρούν ότι μόνο ο Κύριος Κρίσνα ήταν πλήρης ενσάρκωση, με όλες τις 16 όψεις της Θεότητας. Παρά την παντοδυναμία του, ο Κρίσνα ήταν εύκολα προσιτός στους πιστούς του και παραδινόταν σε αυτούς. Όταν έχετε βαθιά αφοσίωση, ο Κύριος είναι έτοιμος να σας υπηρετήσει σαν κοινός υπηρέτης. Ο Κύριος είναι πάντοτε προετοιμασμένος να εκτεθεί σε

κάθε είδους δυσκολία ή δοκιμασία για να προστατέψει ή βοηθήσει τους πιστούς του. Επίσης, οι ιερές γραφές δηλώνουν ότι η Θεότητα ενδίδει στην αφοσίωση του πιστού. Πολλοί πιστοί τραγούδησαν ύμνους για τον Κρίσνα και θλίβονταν για το γεγονός ότι δεν ήσαν αρκετά τυχεροί να γεννηθούν κατά την διάρκεια της Έλευσής του, ώστε να απολαμβάνουν την θεϊκή του μουσική και να γίνονται μάρτυρες των θεϊκών θαυμαστών έργων του. Αλλά οι βραδύνες (αργόστροφοι) δύσπιστοι δεν μπορούν να απαλλαγούν από τις μικρο-επιθυμίες τους και να αναζητήσουν την ευδαιμονία, η οποία προέρχεται από την αφοσίωση στην Θεότητα.

Πολλοί πιστοί συνεχίζουν τα προσκυνήματα στο Μπεναρές (Βαρανάσι), το Πραγιάγκ ή σε άλλους ιερούς τόπους, με την ελπίδα ότι – με αυτό τον τρόπο – θα συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους. Τα προσκυνήματα δεν είναι το μέσον για την εξάλειψη αμαρτιών. Εκείνο που χρειάζεται είναι ο εξαγνισμός της καρδιάς και του νου. Εάν ο νους εξαγνίζεται με πνευματική πειθαρχία (Σάντανα), η Θεότητα θα αποκαλυφθεί αυθορμήτως. Η μεγάλη πιστή του Κρίσνα, η Μίρα, έδωσε το ίδιο μήνυμα, όταν τραγούδησε το Μπάτζαν που καλούσε τον νου να πάει στον Γάγγη και τον Γιαμούνα. Ο Γάγγης και ο Γιαμούνα δεν είναι τα ποτάμια στην βόρεια Ινδία, αλλά τα Ίντα και Πίνγκλα (λεπτοφυείς νευρικοί δίαυλοι στην σπονδυλική στήλη) του ανθρώπινου σώματος. Το κεντρικό σημείο ανάμεσα στα φρύδια είναι το Πραγιάγκ, το μέρος όπου συναντώνται ο Γάγγης και ο Γιαμούνα. Συγκεντρώνοντας τον νου σε αυτό το σημείο, μπορείτε να ανακαλύψετε τον Κρίσνα. Από το σημείο (ανάμεσα στα φρύδια) η Μίρα το περιγράφει ως δροσερό, αγνό και ατάραχο. Η εισπνοή και η εκπνοή συμβολίζουν αυτό που πρέπει κάποιος να δέχεται μέσα του και τι πρέπει να απορρίπτει, ενώ το κράτημα της αναπνοής σημαίνει αυτό που πρέπει να προσηλώνεται κάποιος, δηλαδή την Θεότητα. Πρέπει να δέχεται μέσα του όλα όσα είναι αγνά και να απορρίπτει όλα όσα είναι ανήθικα.

Ο Κύριος Αναπαύεται στη Σφοδρή Επιθυμία των Πιστών του

Η Μπάγκαβαντ Γκίτα έχει καθορίσει τρεις κατευθυντήριες οδηγίες: Μη φοβάστε τις δυσκολίες. Μη λησμονείτε τον Θεό. Μη λατρεύετε ό,τι είναι παραπλανητικό. Είναι, ακριβώς, η εμμονή σε αυτές τις τρεις εντολές, που αμέτρητοι πιστοί όλων των ηλικιών έχουν επιδιώξει να πραγματώσουν την Θεότητα με πνευματική πειθαρχία και άσκηση. Η Μπαγκαβάτα (Ιερό βιβλίο, που έγραψε ο σοφός Βυάσα, και ασχολείται με τον Βίσνου και τις ενσαρκώσεις του, ειδικά του Κρίσνα)

παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος ανταποκρίνεται ευνοϊκά στην σφοδρή επιθυμία των πιστών του και κατευνάζει την μεγάλη τους θλίψη, η οποία προξενείται με τον χωρισμό από τον Κύριο. Όταν ο Κρίσνα έφυγε για τη Ματούρα (πόλη που γεννήθηκε), οι Γκόπικα (βοσκοπούλες αγελάδων και γαλατούδες) υπέφεραν πάρα πολύ, ήταν αδύνατο να αντέξουν τον χωρισμό. Όλη την ώρα κοίταζαν προς την Ματούρα, για να δουν πότε θα επέστρεφε ο Κρίσνα. Κάποια ημέρα, διέκριναν από μακριά ένα σύννεφο σκόνης και φαντάστηκαν ότι ο Κρίσνα είχε ενδώσει τελικά στις παρακλήσεις τους, κι επέστρεφε στο Γκόκουλ (το χωριό τους). Είδαν μια άμαξα με κάποιον μέσα της. Όταν η άμαξα σταμάτησε, είδαν πως αυτός που κατέβηκε δεν ήταν ο Κρίσνα. Με τις καρδιές τους να είναι αφιερωμένες στον Υπέρτατο Κύριο, οι Γκόπικα δεν είχαν καθόλου διάθεση να στρέψουν το βλέμμα τους προς τον ξένο, ο οποίος δεν ήταν άλλος από τον πολύ αγαπημένο φίλο του Κρίσνα, τον Ούνταβα. Ο Κρίσνα, που γνώριζε την αγωνία των Γκόπικα, είχε στείλει τον Ούνταβα να τις παρηγορήσει.

Την στιγμή που ο Ούνταβα κατέβηκε από την άμαξα, άρχισε να νουθετεί τις Γκόπικα: «Ε, εσείς οι Γκόπικα! Αγνοείτε τις ιερές γραφές. Δεν έχετε σοφία. Γι' αυτό μαραζώνετε για τον Κρίσνα. Όταν γνωρίσετε τις ιερές γραφές, θα συνειδητοποιήσετε ότι ο Κρίσνα είναι πάντοτε μαζί σας. Μένει μόνιμα στην καρδιά σας. Αντί να αγαλλιάζετε που ο Κρίσνα είναι μέσα σας, λαχταράτε για την σωματική μορφή του. Αυτό οφείλεται στην άγνοιά σας. Θα σας διδάξω την επιστήμη της Γιόγκα, για την οποία μ' έστειλε ο Κρίσνα».

Η Αληθινή Αφοσίωση των Γκόπικα

Οι Γκόπικα δε το θεωρούσαν σωστό να μιλούν απ' ευθείας σ' έναν ξένο. Εφάρμοσαν το τέχνασμα να απευθύνονται σε μια μέλισσα, για να απαντήσουν στον Ούνταβα. Είπαν: «Μέλισσα! Αυτά τα λόγια (του Ούνταβα) προσθέτουν λάδι στην φωτιά που καίει μέσα μας, λόγω του χωρισμού από τον Κρίσνα. Αρκετά αυτά τα λόγια». Τότε, ο Ούνταβα άπλωσε το χέρι του στις Γκόπικας, κρατώντας το γράμμα που τους είχε στείλει ο Κρίσνα, και είπε: «Αυτό εδώ είναι μήνυμα του Κρίσνα για εσάς. Τουλάχιστον, διαβάστε το». Μία Γκόπικα απάντησε αμέσως: «Μέλισσα! Είμαστε αγράμματες χωρικές. Πονάμε πολύ. Δείξε μας τον Κρίσνα». Μια άλλη Γκόπικα εκδήλωσε τον πόνο της: «Μας καίει η φωτιά της αγωνίας που προξενεί η απουσία του Κρίσνα. Αν αγγίξουμε το γράμμα, μπορεί να καεί και να γίνει στάχτη. Δεν τολμούμε να το αγγίξουμε». Ακόμη, μια άλλη Γκόπικα είπε: «Τα

δάκρυα των ματιών μας θα λερώσουν τα γράμματα της επιστολής του Κρίσνα, που είναι σαν μαργαριτάρια. Δεν μπορούμε να αντέξουμε βλέποντας λερωμένο το μήνυμά του».

Τότε, ο Ούνταβα είπε:«Τουλάχιστο, ακούστε το μήνυμα. Θα σας μεταδώσω την γνώση της Γιόγκα». Μία Γκόπικα, ανίκανη να ελέγξει τον πόνο της, είπε απευθυνόμενη στην μέλισσα:«Μέλισσα! Έχουμε μόνο ένα νου και αυτός έχει πάει στον Κρίσνα, στη Ματούρα. Αν είχαμε τέσσερις νόες, θα μπορούσαμε να στρέψουμε έναν προς την Γιόγκα, έναν άλλο σε άλλο θέμα κ.ο.κ. Αλλά τον μόνο νου που είχαμε έχει παραδοθεί στον Κρίσνα. Δεν έχουμε περιθώριο για κάποια μαθήματα Γιόγκα». Ο Ούνταβα έμεινε άφωνος από κατάπληξη, όταν αντιλήφθηκε την μονοδρομική αφοσίωση των Γκόπικα για τον Κρίσνα.

Η πεμπτουσία όλων των Βεδών και ιερών γραφών είναι ο μονοδρομικός προσανατολισμός της σκέψης. Αυτή η μονοδρομικότητα σκέψης καταλήγει σε μονοδρομική αφοσίωση στον Θεό. Ο Ούνταβα συλλογίστηκε ότι ο ίδιος δεν είχε καλλιεργήσει την μονοδρομική αφοσίωση, που είχαν δείξει οι Γκόπικα.

Από τις Γκόπικα, οι πρώτες και καλύτερες πιστές ήσαν η Ράντα και η Νηράτζα. Πριν αναχωρήσει ο Ούνταβα, συνάντησε την Ράντα, η οποία σκεφτόταν μόνο τον Κρίσνα και παρακαλούσε θερμά να έχει το όραμά του, για να γαληνέψει την βασανισμένη καρδιά της. Ο Ούνταβα ρώτησε την Ράντα, η οποία ήταν ξαπλωμένη σ' έναν αμμόλοφο, μη έχοντας συναίσθηση του περιβάλλοντος, εάν είχε κάποιο μήνυμα να μεταφέρει στον Κρίσνα. Εκείνη, όταν συνήλθε λίγο κραύγασε κλαίγοντας:

*Αν ήσουν δέντρο, που μεγαλώνει ολόρθο,
θα ήθελα να τυλιχτώ γύρω σου σαν αναρριχητικό φυτό.
Αν ήσουν ολάνοιχτο λουλούδι,
θα ήθελε να πετώ από πάνω σου σαν μέλισσα.
Αν ήσουν το βουνό Μέρου¹,
θα έπεφτα σαν καταρράκτης ποταμού από αυτό.
Αν ήσουν ο αχανής ουρανός,
θα ήμουν μέσα σου σαν αστέρι.
Αν ήσουν ο απύθμενος ωκεανός,
θα συγχωνευόμουν μαζί σαν ποτάμι.*

¹ Μυθικό βουνό, της Ινδουικής μυθολογίας (Θεωρείτο σαν τον Όλυμπο της Ελληνικής μυθολογίας).

*Πού είσαι, Κρίσνα;
Προς τα πού πορεύτηκες;
Δεν έχεις συμπόνια μέσα σου; Κρίσνα! Κρίσνα!*

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Αγάπη για τον Θεό είναι το Μέσο και ο Σκοπός

Βλέποντας την Ράντα σε αυτή την αξιολύπητη κατάσταση, η καρδιά του Ούνταβα έλιωσε, μαλάκωσε. Συνειδητοποίησε ότι ο Κρίσνα τον είχε στείλει στις Γκόπικα με αυτή την αποστολή για να πάρει το μάθημα, τι είναι αληθινή αφοσίωση (Μπάκτι). Ο Ούνταβα αντιλήφθηκε ότι ο Κρίσνα είχε παίξει αυτό το έργο για να του δείξει ότι, ακόμη κι εκείνοι που γνωρίζουν τέλεια τις ιερές γραφές, όφειλαν να μάθουν την εσωτερική αλήθεια για την πραγματική αφοσίωση, από την μονοδρομική, την αγνή αφοσίωση που έδειχναν οι Γκόπικα στον Κρίσνα. Αγάπη για τον Θεό είναι το μέσο και ο σκοπός. Αυτό το μυστικό αποκάλυψαν οι Γκόπικα. Έβλεπαν αγάπη μέσα στα πάντα. Την αναγνώριζαν στη μουσική της φλογέρας του Κρίσνα, η οποία κατέκλυζε τον κόσμο με αγάπη και πλημμύριζε την στεγνωμένη γη με αγάπη.

Ο Θεός είναι μέσα στον καθένα, αλλά για να Τον συνειδητοποιήσετε υπάρχει μόνο ένας τρόπος. Χρειάζεται να καλλιεργήσετε έντονη αγάπη για Εκείνον. Μόνο αυτή είναι η Ημέρα των Γενεθλίων του Κρίσνα, τότε που αγωνίζεται κάποιος να αναπτύξει τέτοια αγάπη για τον Θεό. Ο Κρίσνα δε γεννιέται κάθε ημέρα που γιορτάζονται τα Γενέθλιά του. Ο Κρίσνα γεννιέται μέσα σας, όταν προσπαθείτε να αναπτύξετε θεϊκή αγάπη, σαν το μέσο που θα σπάσετε τα δεσμά σας. Ο σωστός τρόπος για να γιορτάζετε τα Γενέθλιά του, είναι να ζείτε σύμφωνα με τις διδασκαλίες του.

- Αποσπάσματα από Ομιλία του Μπαγκαβάν στο Πρασάντι Νιλαγιάμ, την 31^η Αυγούστου 1983